

2026. április 28.

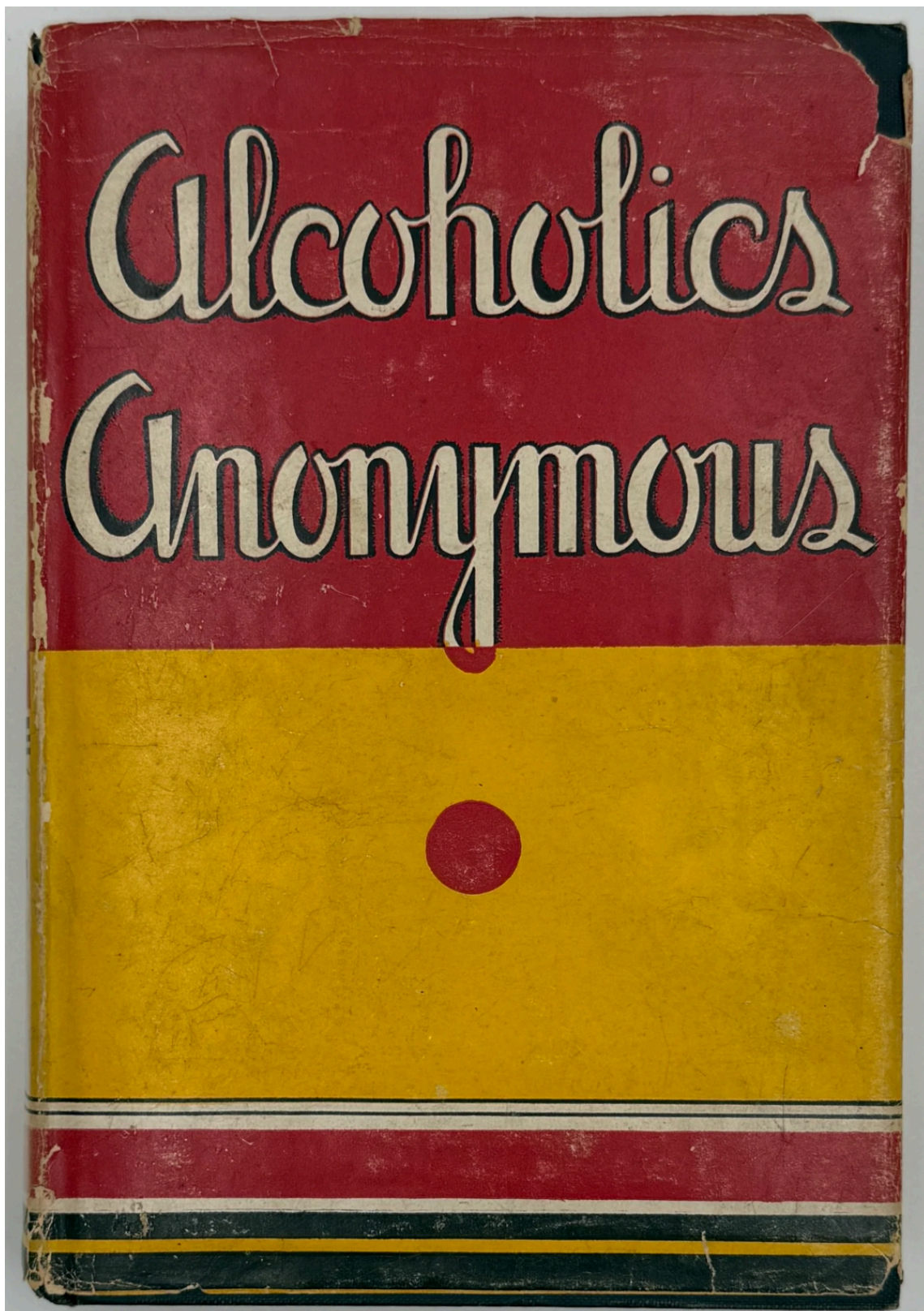
Összefoglaló a VSZ április 11-i üléséről

1. A napirendi pontok elfogadása, a 10. napirendi pont elhalasztása
2. Az irodaszolgálat beszámolójának elfogadása, a bizalmatlansági indítvány elutasítása
3. Az intézményi kapcsolattartó beszámolójának elfogadása
4. A nyilvánosság kapcsolattartó beszámolójának elfogadása, a szolgálattevő elleni bizalmatlansági indítvány elutasítása.
5. A pénzügyi beszámoló elfogadva.
6. Az irodalomszolgálat beszámolója elfogadva.
7. A csoportközi kapcsolattartó beszámolója elfogadva.
8. Izabellát a Konferencia megszavazta telefonkoordinátornak.
9. Kingát a Konferencia megszavazza nemzetközi kapcsolattartónak.
10. A következő Konferenciát július 18-án tartjuk

A teljes jegyzőkönyvet [itt](#) tölthetitek le:

1939. április 10. Megjelenik az Anonim Alkoholisták Nagy Könyve

Az Anonim Alkoholisták Nagy Könyvének első kiadásából 4730 példány jelent meg 3,50 dolláros (ma 46 dollár) áron. A nyomdászt, Edward Blackwellt a Cornwall Press kiadótól arra kérték, hogy a műhelyében található legvastagabb papírt használja, hogy az alkoholistákat meggyőzzék arról: megéri az árát. A nagyméretű, vaskos kötet „Nagy Könyv” néven vált ismertté.

Ray C (An Artist's Concept) tervezte a „cirkuszszerű” borítót. A könyv 8 római és 400 arab számozású oldalból állt. Az orvosi vélemény az 1. oldalon kezdődött, az alapszöveg pedig a 174. oldalon végződött. 29 történetet tartalmazott (10 a keleti partról, 18 közép-nyugatról és 1 a nyugati partról, amelyet Ruth Hock írt, majd később eltávolítottak a könyvből)

Ki ül melletted?

Grapevine, 1991. március

Tudom, ki vagy. Te vagy X, aki az ABC meetingeket látogatja, XYZ klubban, ahol az AA tagok találkoznak, bárhol az USA-ban.

Valamelyik este láttalak az esti nyolc órás meetingen. Nem tudom, mióta vagy józan, de tudom, hogy egy ideje jársz már ide, hiszen sok emberrel beszélgettél, akik ismernek téged.

Én nem tartozom közéjük. Te nem tudod, hogy én ki vagyok. A te gyűlésedre egyedül mentem be a múlt éjjel, egy idegen egy idegen városban. Vettem egy bögre kávé, kifizettem, és leültem egyedül. Nem szóltál hozzám. Ó, pedig láttál engem. Rám pillantottál, de nem voltam ismerős, úgyhogy gyorsan elkaptad a tekintetedet, és kerestél egy ismerős arcot. Ott ültem az egész meeting alatt. Rendben volt a meeting, talán kicsit más formában, de alapvetően olyan, mint amit otthon látogatok.

A téma a hála volt. Te és barátaid arról beszéltetek, hogy az AA milyen sokat jelent nektek. A meetingen jelen lévő testvériségről beszéltetek. Arról beszéltél, hogy azok az emberek milyen sokat segítettek neked, amikor beléptél ezen az ajtón – hogyan nyújtottak baráti kezet, szeretettel fogadtak és kérték, hogy gyere vissza.

És én azon csodálkoztam, hova lettek azok a kedves emberek, akik barátságosan, tárt karokkal fogadtak téged, és olyan kellemessé tették a bejöveteledet.

Arról beszéltél, hogy az újonnan jött jelenti az életet az AA vérkeringésében. Egyetérték ezzel, de én ezt nem mondtam el. Nem osztottam meg a meetingen, bár beírtam a nevemet a könyvbe, amit körbe küldtetek (*jelentkezés megosztásra – ford.*), de a levezető titkár nem reagált erre, csak azokat az embereket szólította, akiket ismert a teremben.

Szóval, ki vagyok én? Nem tudod, mert nem vetted a fáradságot, hogy kiderítsd. Noha ez egy zárt gyűlés volt, meg sem kérdeztek, hogy ide tartozom-e.

Lehetett volna ez az első gyűlésem is. Tele lehettem volna félelemmel és bizalmatlansággal, azt gondolva, hogy az AA sem tud többet tenni, mint bármi más, amit eddig kipróbáltam, és te hagytad volna, hogy ebben a hitben megmaradjak.

Lehetek volna öngyilkos gondolataim, belekapaszkodva az utolsó szalmaszálba, abban reménykedve, hogy valaki kinyújtja felém a kezét, és kiragad engem a gyűlöletből és az önsajnálataból, amiből egyedül nem tudok elmenekülni.

Lehettem volna egy diák is, zsebemben egy magnóval, azzal a feladattal, hogy esszét írjak az AA működéséről – olyan valaki, akinek nem lenne szabad itt ülnie, akit egy nyitott gyűlésre kellene irányítani, hogy megtudja ott, amire szüksége van.

Vagy akár a bíróság is küldhetett volna ide, hogy többet tudjak meg az AA-ról, de félek megkérdezni.

Úgy esett, hogy ezek egyike sem vagyok. Csak egy közönséges részeges vagyok, néhány józan évvel az AA-ban, aki éppen utazik, és akinek szüksége van gyűlésre.

Azon az estén az egyetlen problémám az volt, hogy túl sokáig voltam egyedül a saját gondolataimmal. Szükségem volt arra, hogy kapcsolódjak az AA-s

családomhoz.

Régebbi tapasztalataimból tudom, hogy besétálhattam volna a meetingre mosolyogva, kezet rázhattam volna az első emberrel, akivel találkozom, és mondhattam volna: hello, a nevem ..., alkoholista vagyok ból jöttem. Ha ezt tettem volna, talán melegen üdvözölsz. Megkérdezted volna, ismerem-e az öreg X, Y-t az én városomból, vagy megoszthattál volna velem egy szokásos alkoholista monológot, ami ismerős az én környezetemből is.

Miért nem tettem ezt? Éhes voltam, magányos és fáradt. Csak a harag hiányzott belőlem, de azért a négyből három rossz lelkiállapot egy kissé rossz arány nekem. Úgyhogy csendesen ültem a gyűléseden, és ahogy vége lett, irigyen néztem, ahogy kis csoportokba verődve éppúgy beszélgettek egymással, mint mi otthon a honi csoportomban.

Te és néhány barátod azt terveztétek, hogy a meeting után elmentek egy közeli kávézóba. Eddigre én már túl sokáig voltam csendben ahhoz, hogy hozzatok forduljak. Megálltam a falitábla előtt, olvasgatva a hirdetményeket, anélkül, hogy túlságosan nyilvánvaló lett volna, hogy arra várok, megkérdezd, veletek tartok-e, de nem tetted.

Ahogy lassan elsétáltam a parkolóban az autómhoz – amelyen másik állambeli rendszámtábla volt –, te megint rám néztél. Röviden találkozott a tekintetünk, próbáltam mosolyogni. Te megint elkaptad a tekintetedet. Bekötöttem a biztonsági övet, indítottam és elhajtottam a motelhoz, ahol megszálltam.

Ahogy az ágyamban feküdtem az álomra várva, csináltam egy hála-listát. Te is rajta voltál, gyűlésbeli barátaiddal együtt. Tudom, hogy nekem voltál ott, és nekem sokkal jobban volt szükségem rád, mint neked énrám. Tudom, ha segítségre lett volna szükségem, és kértem volna, szívesen segítettél volna. De azon tűnődöm – mi van, ha nem lettem volna képes segítséget kérni?

Tudom, ki vagy.

Emlékszel rám?

Fran D.

New Orleans, Louisiana

ford. Annamari

A Lelki Béke imája az A.A.-ban

Aki már járt az Anonim Alkoholistáknál, számtalan alkalommal hallhatta a Lelki Béke imáját. Sok gyűlés ezzel kezdődik vagy zárul. Néhány tag napközben csendben magában mondja el. Mások egy kártyán tartják a pénztárcájukban, vagy a hűtőre ragasztva.

A szavak egyszerűek és ismerősek:

Istenem, adj lelki békét,

annak elfogadására, amin változtatni nem tudok.

Bátorságot, hogy változtassak, amin tudok,

Sokunk számára ez az ima többé válik, mint amit csak egy találkozó végén mondunk el. Életmóddá válik.

Hogyan került be a Lelki Béke imája az A.A.-ba?

A Lelki Béke imáját az 1930-as évek elején Reinhold Niebuhr teológus írta. Az 1940-es évek elején az A.A. egyik tagja nyomtatott formában találkozott az imával, és megosztotta a közösség többi tagjával.

Az üzenet azonnal megérintette az embereket. Itt volt valami, ami néhány sorban megragadott egy fontos spirituális gondolatot. Hamarosan másolatokat nyomtattak, és osztogatták a csoportok között, Nem sokkal később az ima az ...gyűlések állandó részévé vált.

Miért olyan fontos ez a gyógyulás során?

Sok alkoholista éveken át arra törekedett, hogy mindent irányítson: másokat, a körülményeket és az élet alakulását. Amikor a dolgok nem a mi akaratunk szerint alakultak, haraggal, nehezteléssel vagy kétségbeeséssel reagáltunk.

A Lelki Béke imája egy másik utat kínál.

Emlékeztet bennünket arra, hogy egyes dolgok egyszerűen kívül esnek az ellenőrzésünkön. A múltat nem lehet megváltoztatni. Más emberek azt fogják tenni, amit tesznek. Nem tudjuk őket megváltoztatni. Az elfogadás megtanulása olyanfajta békét hoz, amelyet sokunk soha nem ismert meg, mielőtt az A.A.-hoz csatlakozott.

A bátorság emlékeztet bennünket arra, hogy a gyógyulás nem passzív folyamat. Megváltoztathatjuk a hozzáállásunkat, a cselekedeteinket, és az életünk irányát. A Tizenkét Lépés arra kér minket, hogy őszintén nézzünk magunkba, és ahol szükséges, változtassunk.

A bölcsesség segít megtanulni a kettő közötti különbséget. Ez a különbség néha nehezen, de idővel – a gyűlések, a szponzorálás és a lépések révén – egyre világosabbá válik.

Ima a mindennapi élethez

Sok tagunk a gyűléseken kívül is gyakran fordul a Lelki Béke imájához.

Szükségünk lehet rá, amikor nehéz beszélgetés előtt állunk, munkahelyi problémával küzdünk, vagy elborít az az érzés, hogy valami olyan dologgal kell szembe néznünk, amit nem lehet azonnal megoldani. Néha már az is elég, ha egy pillanatra megállunk, és eszünkbe jutnak ezek a szavak, hogy megváltozzon a hozzáállásunk egy adott helyzethez.

Ahelyett, hogy reagálnánk, szánunk egy pillanatot arra, hogy megkérdezzük magunktól: *Ez olyasmi, amit el kell fogadnom, vagy olyasmi, amit meg tudok*

változtatni?

Ez a kis szünet nagy változást hozhat.

Egyszerre csak egy nap

A Lelki Béke imája továbbra is az A.A.- program egyik legszélesebb körben elterjedt része. Rövid, könnyen megjegyezhető, és a gyógyulás lényegét érinti: megtanulni az életet, az élet feltételei szerint élni.

Sokunk számára ez napi emlékeztetővé válik ahhoz, hogy már nem kell minden ellen küzdenünk. Egy kis nyugalommal, némi bátorsággal és egy csipetnyi bölcsességgel szembe nézhetünk mindennel, amit a nap hoz – egy nap egyszerre.

Alcoholics Anonymous Cleveland

April Newsletter

Szekszárdi hír a Regionális találkozóról

Elfogadás és szabadságérzet - Ez is témája volt a találkozóknak, ahol olyan emberek adtak egymásnak randevút, akiknek az alkoholizmus, a szerhasználat átformálta személyiségüket, és váltak rabjaivá a "piának". Angélával sok mindenről beszélgettünk, többek között személyes megtapasztalásáról, és arról, hogy mekkora ereje van a hitnek és a közösségnek.

Az interjút [itt](#) lehet meghallgatni.

XXV. Budapesti Regionális Találkozó

2026.05.16-17

Az idei találkozót – a tavalyihoz hasonlóan – a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen tartjuk, (Pázmány Péter Katolikus Egyetem ITK épület, Budapest, VIII. ker., Práter utca 50/A.)

A szervező csoportok a Van megoldás, az Ariadne, a Remény és a Rózsaszín felhő csoportok szeretettel várják az A.A.-tagokat és az érdeklődőket. A találkozó témája az üzenetátadás lesz. A szokásos gyűléseken kívül az „A.A. barátai” gyűlés keretében találkozhattok Szász Anna újságíróval és Szentesi Péter pszichiáterrel. A gyűlést a Nyilvánosság Tájékoztatása Munkafüzet forgatókönyvét követve vezetjük le.

Egy programajánlat, a vasárnapi levezető séta

Az ELTE több mint 250 éves Fűvészkertjében egy órára tervezett sétával felfedezhetjük hazánk sokszínű tájegységeinek, és a világ távoli részeinek botanikai csodáit. Hogy teljes legyen a fűvészkerti élményünk, az üvegházban

találkozni fogunk Molnár Ferenc regényének főhősével, Nemecek Ernővel is. A program önköltséges (kb. 1000 Ft), mindenkit szeretettel várunk!

Bill W. levélváltása Carl Junggal az A.A. elindulásában betöltött szerepéről

Az alábbi két levél egy rendkívüli történelmi és szellemi kapcsolat lenyomata: egy párbeszédé, amely közvetve hozzájárult az Anonim Alkoholisták megszületéséhez, és emberek százezreinek felépüléséhez világszerte. Az egyik oldalon Bill W., az A.A. társalapítója szólal meg, aki háláját fejezi ki egy évtizedekkel korábbi, sorsfordító beszélgetés hatásáért. A másikon Carl Gustav Jung válaszol, mélyebb értelmet adva az alkoholizmus és a spiritualitás kapcsolatának.

E levelek nem csupán személyes üzenetek: betekintést nyújtanak abba, miként találkozik pszichológia, spiritualitás és emberi tapasztalat egy olyan úton, amely sokak számára jelentett kiutat a reménytelenségből. Az olvasó [a levelek megnyitásával](#) ennek a különleges gondolati és történelmi láncolatnak válhat részévé.

AA's 2025 International Convention (Az AA 2025-ös nemzetközi kongresszusa)

A szív nyelve

Már a vancouveri repülőtéren elkezdődött a buli. Ki volt az a 40 000 névtelen alkoholista, aki a Kongresszusi Központ felé tartott? Lefogadom, hogy az a hölgy ott, aki a „Smith & Wilson University” pólót viseli, biztosan közéjük tartozik. Aztán kimentünk a repülőtér fő csarnokába, ahol az A.A. önkéntesei várták, hogy eligazítsanak minket a Skytrain használatáról, amivel a belvárosba juthatunk.

Már a Kongresszusi Központtól néhány háztömbnyire is feltűnedezték a kék kitűzők. Először csak néhány, majd tucatnyi. Aztán az a hatalmas tömeg, hogy

még átjutni is nehéz volt. Az utcai bulik csütörtök este 8-kor kezdődtek. Láttál már valaha 5000 A.A.-tagot bulizni?

Csütörtök éjjélkor indultak a gyűlések, óránként. A fő esemény péntek reggel 9-kor kezdődött mini-Lead-ekkel, információs ülésekkel és panelbeszélgetésekkel 10 különböző nyelven. A témák a „Tolerancia és bizalom”-tól az „AA és a büntetés-végrehajtási intézetek”-en át a „Fájdalom: a növekedés próbája”-ig terjedtek. Az előadók a világ minden tájáról érkeztek – az első mini-Lead-em egy új-zélandi volt.

Ezek a műhelyek egész nap folytatódtak, és körülbelül 17:30-kor értek véget. Eközben a szállodákban 25 vendéglátó szoba állt rendelkezésre, ahol A.A. alcsoportok gyűltek össze, pl. a „Siket A.A. és barátai”.

„A világi A.A. nemzetközi konferenciája”, „Nemzetközi pilóták és a repülési ágazat”, valamint (természetesen) „Ír”. A kongresszusi termekben kiállítási standok vártak a „Carry-the-Message”, a „GSO Archives” és a „Grapevine/La Viña” szervezetek számára. Az Al-Anon és az Alateen is megtartotta gyűléseit, a hétvégére több mint 1800 Al-Anon-tag regisztrált.

A közönség üdvölgéssel fogadta, amikor egy furulya- és dobzenekar hangosan bejelentette a péntek este 8 órakor kezdődő Nagy Találkozót a BC Place-ben. Zászlóünnepségre került sor, ahol a több mint 80 képviselt ország zászlóit nagy tapsvihar közepette felvitték a színpadra. Ezt három mini-vezető követte: egy nő New Yorkból, egy úr Helsinkiből és egy cree indián nő Vancouverből. A helsinki mini-vezető többször is meghatódott a felépülésitörténete közben, amely a kongresszus témáját, a Szív nyelvét szemléltette.

Szombaton ugyanaz a forgatókönyv ismétlődött. Rengeteg találkozó. Mindenféle ételes kocsi. Gyönyörű kilátás a hegyekre a Vancouver-öböl túloldalán. Hús szellő. És remek alkalmak arra, hogy csak kinyújtsd a kezed, és azt mondd: „Szia, Clevelandből jöttem.” Nem egy, hanem két nővel is találkoztam, akik Clarence Snyderről faggattak. Ismerek sok clevelandi A.A.-tagot, aki még soha nem hallott róla, és itt, 3000 mérföldre innen arról beszélgettünk, milyen messzire volt hajlandó elmenni, hogy józan maradjon. A nap vége felé az ohioiak összegyűltek egy rögtönzött fotózásra, amelyen négy A.A.-tag karjait felemelve kialakította az ikonikus OHIO betűket. Legalább 20 clevelandi embert számoltam össze a tömegben, akiket könnyedén felismertem. Micsoda élmény!

Szombat este visszatértünk a BC Place-be az Oldtimers Big Meetingre, és nem csalódtunk. Tizenkét A.A.-tag, mindegyikük több mint 50 éves tagsággal, szellemes, megható, inspiráló és vicces, 5 perces minielőadásokkal szórakoztatott minket. Már ez önmagában megérte a belépő árát. Táncok zárták az estét, és reggelig tartottak (miközben én már ágyban voltam).

Vasárnap eljött az idő, hogy elbúcsúzzunk az új barátoktól. El sem tudom mondani, hány A.A.-st kértem meg, hogy keressenek meg, ha valaha Clevelandben vagy a Founders Day-en járnak. A záró Big Meeting 9 órakor kezdődött, és lezárta az érzelmekkel teli hétvégét.

Tegyetek magatoknak egy szívességet, és csak most az egyszer ne éljetez napról napra. Inkább fogjátok a naptárakat, és jelöljétek be a 2030. július

P.S. Hálám a Vancouveri A.A.-nak és az 5000 önkéntesnek. Fantasztikus munkát végeztek.

Írta: *Paul R.*

A „kívülálló ügyek” ügye

Egy bizottság meghatározza elsődleges célját

Visszaemlékszem rá, amikor évekkel ezelőtt a körzeti szolgálati rendszerben létrehoztunk egy "Ad Hoc Bizottságot az Elsődleges Célról". Néhányan kezdtünk idegbajt kapni attól, hogy a gyűléseinken egyesek folyamatosan a belső gyermekükről és a kodependenciájukról beszéltek. Az általános szolgálati küldötteket kértük, hogy segítsenek megoldani a problémát. A helyzet egyre rosszabb lett.

Emberek mentek fel a pódiumra, és beszéltek a terápiás üléseikről, soha sem téve említést arról, hogyan is sikerül nem inniuk. A honi csoportomban egy nő egyszer egy babát mutogatott, amit a belső gyermekének vásárolt, és megmutatta az új babruhákat is. Soha nem beszélt arról, hogyan sikerül csak a mai nap nem innia, hogyan józanodott ki, a Lépésekről, a szponzoráról vagy bármi olyanról, amivel az alkoholistákkal teli teremben azonosulhattunk volna.

Az "Ad Hoc Bizottság az Elsődleges Célról" azzal töltötte első üléseit, hogy oda-vissza megtárgyaltuk ezeket az eseteket. Meg voltunk ijedve. Azt gondoltuk, az A.A. megváltozik, vagy el fog tűnni. Aztán soroltuk a washingtoniak és a Bill által mondottakat, meg a Hagyományokat. Arról tárgyaltunk, mit tehetnénk, milyen intézkedéseket vezethetnénk be a gyűléseken, hogy megoldjuk ezt a veszélyes problémát.

A saját gyűléseinken dühösen néztem arra, aki alkoholistaként ÉS társfüggőként azonosította magát. Azt sugároztam felé: "Rosszul csinálod." Kész csoda, hogy nem ittam ezzel a sok félelemmel és nehezteléssel, amit magamban hordoztam! Az Ad Hoc bizottságban egyik ötlet követte a másikat, mit is tegyünk, hogy megvédjük a gyűléseinket. Végül Istennek hála rájöttünk, hogy pontosan ugyanazt csináljuk, mint "azok". Elriasztjuk az újonnan jövőt! Annyira féltünk, hogy irracionálissá váltunk. Kicsit több mint egy évnyi ülésezés után megfogalmaztunk néhány dolgot. Rájöttünk, hogy nincs jogunk megszabni, hogy a gyűlésen bármelyik hozzászóló mit oszthat meg és mit nem. Arra jutottunk, hogy az egyetlen dolog, amit tennünk kell, hogy szeretetre méltó példát nyújtunk, elérhetővé válunk szponzorként, ezen a módon taníthatjuk meg az újonnan jövőnek, miért életmentő egycélúságunk. Ezeknek az információknak a birtokában mindenki maga dönthet arról, mire kíván összpontosítani a hozzászólásában. Abban egyetértettünk, hogy egy dolgot biztosan nem akarunk elérni: azt, hogy bárki is úgy érezze, nem látják szívesen egy A.A.-gyűlésen. Az Ad Hoc Bizottság feloszlott, és egyénileg folytattuk a

munkát a Nyilvánosság Informálása és az Együttműködés Szakemberekkel bizottságokban, ahol hasznunkat vehették!

Megtanultam, hogy amikor bárhol elmondjuk a saját történetünket, lehetőséget kapunk arra, hogy meggyűjtsuk az azonosulás mágikus szikráját, vagy elültessük a remény magját. Ha felállok egy gyűlésen, és ezt a lehetőséget arra használom, hogy beszéljek arról, hogy vegetáriánus vagyok, vagy, hogy milyen volt, amikor a seregben kokaint lőttünk, vagy eláruljam, hogy leszbikus vagyok, vagy arról, milyen Nyilas jegyűnek lenni ez jól elszórakoztathat engem, és talán másokat is. Egy-két ember a teremben úgy érezheti, megérintettem.

De az egyetlen eset, amikor teljesen biztos lehetek abban, hogy továbbadtam a remény üzenetét a még szenvedő alkoholistának, az az, ha arról beszélek, hogyan élek ebben a világban alkohol nélkül. Nincs szükségem rá, hogy a "speciális" dolgaimat titokban tartsam, itt nincsenek titkaim. De ha úgy szeretnék megérinteni egy alkoholistát, ahogyan ti hatottatok rám, amikor ide kerültem, akkor bizonyossá kell tennem, hogy arra az egyetlen dologra koncentrálok, amelyről tudom, hogy közös bennünk: az alkoholizmusomra és az abból való felépülésemre.

Mi van akkor, ha valaki tévedésből jön az A.A.-ba? Megtörténhet egyáltalán ilyesmi? Merre jár Isten, amikor ezek az emberek feltűnnek? Nem hiszek abban, hogy bárki is tévedésből vetődne el egy gyűlésre. Talán nem azért vannak ott, hogy kijózanodjanak, de hiszem, hogy nekem akkor is az a dolgom, hogy szeretettel nyújtsam az A.A. kezét. Emlékezzünk, mit mond a *"Felelős vagyok": "Amikor bárhol, bárki segítségért nyúl..."* Szóval mondok egy gyors imát a nyitott szívért, a szerető hozzáállásért, a félelem mentességért, és utána odafigyelek.

Esetleg segíthetek nekik olyan gyűlést találni, ami inkább hasznukra van. Esetleg tölthetek nekik egy kávé, és beszélhetek a Közösségünkről, és arról, hogyan próbáljuk fenntartani az A.A.-t az alkoholisták következő generációi számára. Mindegyik lehetőséget úgy használom, ahogy a Felsőbb Erőm irányít. Mindaddig, amíg szerető hozzáállással és nagyvonalúsággal viszonyulok hozzájuk félelem és ítélkezés helyett, nem szalasztom el a segítség lehetőségét.

Laurie O.

fordította: P. Györgyi

Grapevine 2008. augusztus

Levelezés a strukturális átalakulásról

Az ESM levelező listáján az AA Horvátország tanácsot, útmutatást kért a strukturális átalakításhoz. Kaptak rá néhány választ is, de van, ami számunkra nehezen értelmezhető lenne. Az AA Litvánia viszont egy olyasmi felállást írt le, amelyben talán mi is gondolkodhatunk.

Lejebb a horvát és a litván levél olvasható.

Kedves Mindannyian,

Remélem, jól vagy.

Jelenleg egy AA csoportközi/szövetségi szervezet létrehozásán dolgozunk Horvátországban, és nagyon hálásak lennénk minden útmutatásért, tapasztalatért, erőért és reményért, amit megosztanál velünk.

Néhány kérdésünk lenne a struktúra kialakításával kapcsolatban:

1. Az egyesületen belüli pozíciók

Hogyan vannak általában meghatározva a szerepkörök a szervezetükben (pl. elnök, pénztáros, titkár, igazgatótanács)?

Milyen józansági követelmények vonatkoznak ezekre a szerepekre, és általában mennyi ideig tartanak a megbízatások?

2. Nem AA-tagok bevonása

Hogyan vonsz be/választasz ki nem AA tagokat a szervezeten belüli hivatalos szerepkörökbe (például elnök vagy hasonló)?

Hogyan közelítik meg ezt az országodban?

3. Az egyesület bejegyzett székhelye/telephelye

Hogyan döntitek el általában az egyesület hivatalos címét?

Vannak-e olyan gyakorlati vagy jogi szempontok, amelyeket érdemes lenne szem előtt tartani?

Bármilyen gondolat, példa vagy dokumentum, amit megosztanál, nagyon sokat jelentene számunkra.

Köszönjük szépen az idejét és a támogatását, miközben alázatosan haladunk ezen a folyamaton keresztül, és követjük a nyomdokait.

Szeretettel, szolgálatban,

Dunja

Kedves Dunja!

Nagyon örülök a híreknek Horvátországból! Nagyszerű, hogy a közösségek növekszik és fejlődik.

Megpróbálok itt válaszolni a kérdéseidre. De ha további információra van szükséged a témával kapcsolatban, és részletesen szeretnéd megbeszélni, bármikor közvetlenül is felvehetjük veled a kapcsolatot, sőt akár telefonálhatunk vagy Zoom-on keresztül is csatlakozhatunk. Litvánia nagyon szívesen megosztaná velünk a tapasztalatait, mivel mi is egy kis ország vagyunk, viszonylag fiatal AA-val :)

1.

Litvániában hét csoportközi csoportunk, három régiónk, egy általános szolgálati irodánk és egy kuratóriumunk van.

A kuratóriumban két „A” osztályú, nem alkoholista kurátor, hat regionális, valamint két nemzetközi küldött (összesen 8 alkoholista és 2 nem alkoholista) tag található. Mindegyiküket a konferencia választja meg négyéves időtartamra (az alkoholmentesek két ciklusra is betölthetik tisztségüket).

Egy alkalmazott van az Irodában, aki nem alkoholista. Az irodavezetőnek szavazati joga van a Konferencián és a Kuratóriumban.

Van egy részmunkaidős, távmunkában dolgozó könyvelőnk is.

A kuratórium a kuratórium tagjai közül választ elnököt, pótelnököt és pénztárost.

Az irodai alkalmazott egyben kuratóriumi titkárként is tevékenykedik. A kuratórium elnökének technikailag nincs több hatalma, mint bármely más kuratóriumi tagnak, kivéve, hogy ha valami rosszul sült el, akkor ő a hibás)

Az új szolgálati kézikönyvünkben nincs józansági követelmény a kuratóriumi tagokra vonatkozóan, de a konferencia küldöttei számára 5 év józanság szükséges, és általában nem lehetsz kuratóriumi tag a konferencia küldötteként eltöltött négyéves ciklus letelte előtt.

2.

Vannak helyeink két „A” osztályú kuratóriumi tag számára, de jelenleg csak egy nemalkoholista kuratóriumi tagunk van. Ő az első nem alkoholista kuratóriumi tagunk is, szóval még tanuljuk a tudásunkat.

A Szolgáltatási Kézikönyvünk értelmében egy nemalkoholista vagyonkezelő nem lehet az igazgatótanács elnöke. Jelenlegi „A” osztályú vagyonkezelőnk alkoholizmus-tanácsadó, aki bűnüldözési tapasztalattal rendelkezik.

A nem alkoholista kuratóriumi tag a közönségtájékoztatási bizottságunkban dolgozik, és szakmai meglátásaival nagyon hasznosnak bizonyul. Emellett számos közönségtájékoztatási munkát is végez, különféle intézményekkel tartott találkozókra vesz részt.

3.

Kezdetben más jogi státusszal rendelkezünk, és ha érdekel, utánanézhettek, hogy miért változtattunk rajta, de most egy nonprofit társaságunk van. A litván jogban ezt „közintézménynek” hívják. Így nem kapunk sok adót, és fogadhatunk el adományokat (természetesen csak tagoktól).

A kuratóriumi tagok erre a négyéves ciklusra a cég „tulajdonosaivá” válnak. De általában elég okosak ahhoz, hogy csak azokat az ügyeket intézzék, amelyeket a Konferencia utasít nekik)

A cég címe megegyezik azzal az irodával, amelyet az Általános Szolgáltató Irodánk számára bérelünk. Ott tartjuk a kuratóriumi üléseket, ott dolgozik az irodavezetőnk, és ott tároljuk a könyveinket is. Egy kisvárosban található, hogy költségeket takarítsunk meg.

Nehéz bármit is javasolni jogi kérdésekben, mivel minden országnak más a törvénye és az adórendszere, és neked kell megtalálnod, mi a legjobb számodra. Ugyanez vonatkozik a kuratórium összetételére, a csoportközi csoportok számára, a konferencia összetételére, és az irodai munka megszervezésére.

De amit otthon tapasztaltam, az alapján a legjobban akkor működik, ha a kuratórium tagjai nem vonnak be túl sok hatalmat, és figyelmesen hallgatnak a megválasztott csoportképviselőkre.

Fejjel lefelé fordított háromszög:

csoportok felül,
majd csoportközi, régió,
majd konferencia
és alul a kuratóriumi tagok/iroda.

Remélem, ez egy kicsit segít, és ahogy már írtam, ne habozz kapcsolatba lépni
velem, hogy részletesebben megbeszélhessük a dolgokat.

A közösségben,
Labdák
AA Litvánia

A legfrissebb szpíker lista

Leginkább a frissen alakult, kislétszámú csoportok vehetik hasznát a
gyűléseikhez a szpíker listának, amelyről a bevezetőik megszervezéséhez
előadókat választhatnak különböző témákban, de minden csoport számára
hasznos lehet.

[Szpíker lista letöltése](#)

Tapasztaltabb társak az alábbi linken jelentkezhetnek erre a szolgálatra.

JELENTKEZEM

A Zöld Kártya

A friss Zöld Kártyát [itt](#) találjátok meg a honlapon.

Az Anonim Alkoholisták Választmányi Szolgálatának hírlevele

This email was sent to {{ contact.EMAIL }}

[Unsubscribe](#)

